

A fost odată ca niciodată...

A fost odată un creion. Da, da, un creion. La prima vedere, era un creion ca toate celelalte. El însă zicea că este cel mai frumos.

De unde știi? De la Mihăiță și Nicoleta.

Uite cum a fost.

Într-o zi, Nicoleta și Mihăiță se pregăteau să deseneze. Când au deschis cutia cu creioane colorate, au auzit: "Eu sunt cel mai frumos!"

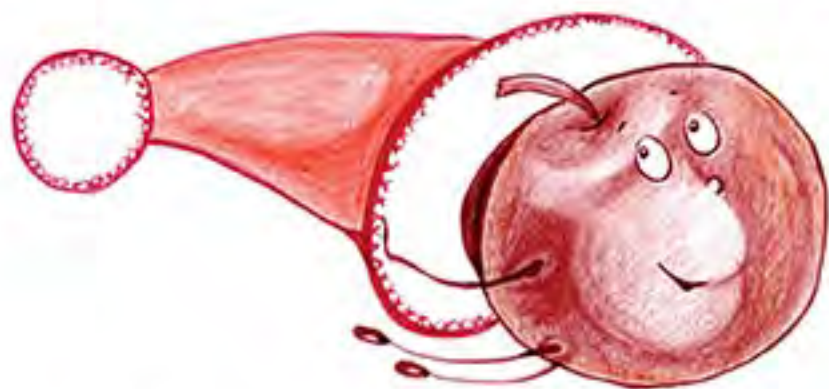
N-au înțeles cine a spus asta, dar vocea ieșea din cutia cu creioane colorate. Erau douăsprezece la număr.

"Hm... Cred că a vorbit un creion!" a zis Nicoleta.

Fetița nu s-a mirat prea tare, căci auzise de mai multe ori cum vorbeau florile, jucăriile, stelele. O dată a auzit cum discutau între ele niște pietricele pe plajă.

Mihăiță însă n-o credea.

”Eu sunt cel mai frumos!...”

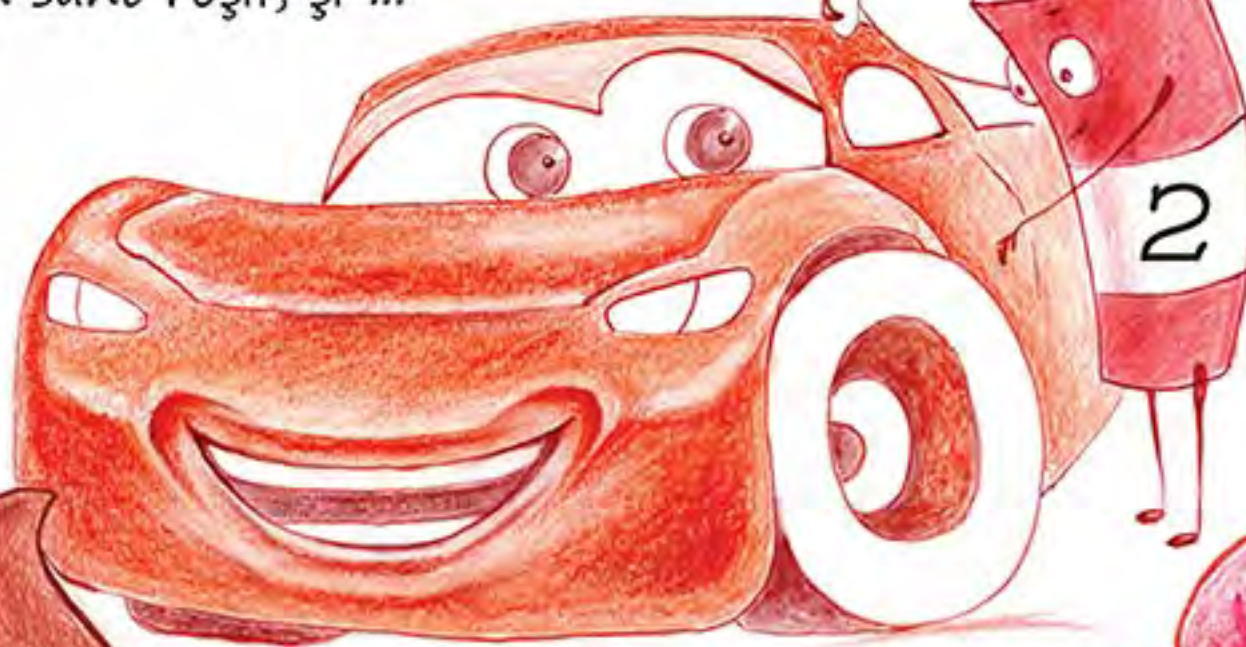
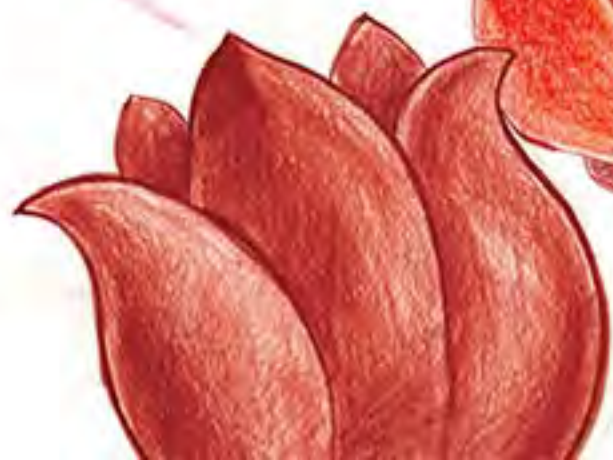
Da, desigur, vorbea un creion. Era clar și pentru Mihăiță. Dar care anume?

Copiii s-au uitat, s-au tot uitat la creioanele colorate, să vadă care era cel mai frumos. Toate erau frumoase!

- Poate cel **ROȘU**? a întrebat Nicoleta. Eu folosesc deseori creionul roșu. Îmi place să desenez floricele. Multe flori sunt roșii: lalele, maci, trandafiri... Tot cu cel roșu desenez multe fructe: cireșe, căpșuni, mere...

- Și eu folosesc mult creionul roșu. Îmi place să desenez mașinele. McQueen e roșu. Și mașina de pompieri e roșie, a zis Mihăiță.

- Da! Și hainele lui Moș Crăciun sunt roșii, și ...

Desenul acesta îl am de la Nicoleta și Mihăiță.

Îți place? Mie, da.

L-au desenat împreună, fiind foarte atenți la culorile pe care le foloseau. Mai atenți ca altădată.

Le-au folosit, rând pe rând, pe toate
cele douăsprezece creioane din cutie.
Știi ce au înțeles?
Gândește-te puțin, poate te vei pricepe
singur.
Care creion este cel mai frumos?